

HØRINGSUTTALELSE OM OTERELVA KRAFTVERK

Innledning.

Bakgrunnen for mitt engasjement mot planene om kraftutbygging i Oterelva, er at jeg kjenner området ved Oter-elva godt og har hele livet, fra barnsben av, gått i fjellområdene her, både dagsturer og lengre turer. Jeg har vokst opp i Sulitjelma, og bodde på fjellgruva Ny-Sulitjelma som barn (nå DNT turisthytte). Deretter bodde jeg nede i Sulitjelma. Vi har også siden 50-åra hatt ei lita fjellhytte i nærheten av Ny-Sulitjelma.

Etter å ha bodd i Oslo og Trøndelag er jeg og mannen nå flyttet nordover. En viktig grunn var at vi da kunne få bruke Sulis-fjellene mer. Våre to døtre er også flyttet nordover med sine familier, og vi alle bruker fjellområdene rundt Sulitjelmamassivet mye. Det gleder en gammel fan av enkelt fjell-liv at våre barn og barnebarn også er blitt glade i å gå i Sulitjelmafjellene.

Jeg har vært med i styret i Sulitjelma og Omegn Turistforening (SOT), bl.a. som leder av Barnas Turlag, og av DNTs årlige Opptur-arrangement, en populær dagstur som SOT tilbyr alle 8.klassingene i distriktet. Jeg deltar på dugnader og løypemerking når jeg har mulighet.

Interessen for de flotte fjellområdene mot Sverige gjorde at jeg påtok meg å skrive foreningens 75-års jubileumsbok (1937-2012). Gjennom dette arbeidet fikk jeg god kjennskap til historikken rundt det store arbeidet foreningen har gjort med å anlegge og vedlikeholde både hytter, bruer og merkede stier i Sulitjelmafjellene. Dette frivillige arbeidet har hatt som målsetting å tilrettelegge for et enkelt og trygt friluftsliv i indre Saltens fjellområder, og ikke minst stimulere flere til å bli klar over kvalitetene med å bruke naturen på en miljøvennlig måte.

Jeg ser et stort friluftspotensial i disse strøkene rundt Sulitjelmamassivet og synes derfor det er tragisk om det ikke settes sluttstrek for utbyggingene i dette området.

I denne høringsuttalelsen vil jeg først ta for meg litt om Lomihytta, dens beliggenhet i forhold til Oterelva, og naturen rundt hytta som er sentralt for friluftslivet i området der.

Lomihytta.

Før andre turisthytter ble bygd i Sulitjelmaområdet, og før Sulitjelma Turistforening ble dannet, anskaffet Bodø og Omegn Turistforening (BOT) ei hytte ved vestlige Lomi. Den ble bl.a. brukt til turer opp på breen og til de mange toppene i Sulitjelmamassivet, som er synlig helt fra Bodø.

Hytta lå på et vanskelig sted hvor det la seg flere meter snø vinters tid. Da Sulitjelma Turistforening ble dannet i 1937, ville foreningen anskaffe ei ”ny” hytte for å slippe mange timers snømåking før folk kom seg inn.

Og i 1958 ble nåværende Lomihytte kjøpt fra en privat eier. Den ligger på en haug bare 1 km vest for Oterelva, og fossen kan sees fra hytta.

Det går 3 T-merkede stier ut fra hytta. (Se bilder, kart og beskrivelser under).

Både den første og nåværende turisthytte var annektert av tyskerne under krigen, og ei av fluktrutene til Sverige gikk forbi her.

Lomihytta har 4 sengeplasser, ei lita stue med vedovn og et kjøkken/inngang med gassplate. Belysning er solcellepanel. Stilen er ellers tradisjonell 50-talls.

Lomihytta sto opprinnelig i et flott villmarksområde, og i perioder hørte båt til hytta.

Dette var et populært hyttested, og mange bygde også private hytter og naust ved vestlige Lomi. Da SKS i 1970-åra startet utbyggingen av Lomi kraftverk, det første i selskapets eliteklasse, gikk naturlig nok besøkstallet på hytta ned til bortimot null enkelte år, mens det omfattende anleggsarbeidet pågikk. Dette bedret seg da anleggsarbeidet ble avsluttet.

Siden kraftmagasinet Lomi kom i drift, har sjøen ofte blitt tappet mye ned (den kan senkes 59 meter), og det viste seg vanskelig å ha båt i den vestlige delen av Lomi. Flere av hytteeierne forlot derfor hytter og naust ved Lomi i bytte mot nye hyttsteder på sørsida av Sulis-dalen, hvor det i dag er opp mot 1000 hytter. Også Sulitjelma Turistforening vurderte å selge hytta, men de som brukte dette område mye, bl.a. jegere og fiskere, fikk avverget det.

Lett tilgjengelig og barnevennlig friluftsområde

Fjellet her har blitt lettere tilgjengelig etter utbyggingen av Lomi kraftverk, da det nå går vei nesten frem til hytta. Hytta med omland har vist seg brukervennlig som turområde, også for folk med redusert fremkommelighet. Terrenget er lett å gå i, og man kommer seg enkelt helt inn til fossen. Det går til og med sti et stykke oppover langs fossen mot Otervannet.

Området blir brukt av skoleklasser, ungdomsgrupper, jegere og ikke minst av barnefamilier og andre turfolk som ønsker fjellturer i lett terreng. Før utbyggingen av Storelvvannet kraftverk startet, ble Lomihytteområdet brukt av bl.a. Barnas turlag i Sulitjelma. De to bildene under er fra Barnas turlag-turer til Lomi.

Flyndrestein-kasting.

Familietur. Matrast ved Lomihytta.

Større barn og ungdommer som ønsker lengre turer tar gjerne merket sti fra Ny-Sulitjelma Fjellstue, hvor det er bedre overnattingsplass for hele klasser/større grupper. Da er det 6 km inn til fossen, man kan returnere derfra, eller ta den noe større utfordringa med å følge fossen opp til Oter-vannene – og så tilbake til Ny-Sulitjelma vestover under Vardetoppen. En fin tur!

Men den yngre garde (og andre) som holder seg ved Lomi, vil også ha fine naturopplevelser der. Da er

Oterfossen naturligvis et flott natur-element, og de mange av småvanna er ypperlige for flyndresteinkasting. Der finns fine blomsterenger og store flytt-blokker og hamre å klatre på. Landskapet er storslagent og trolsk og appellerer til ungers fantasi, selv i gråvær. Interessante steiner kan samles, her ligger svaberg med tydelige skuringsstriper, og mellom elva og hytta finnes til og med marleiker! Se foto →

Marleiker fra vestlige Lomi

Selv om det ferdes en del turfolk i området, er det ikke ”overbefolket”, og man ser ofte små beitende reinflokker og ville dyr. Noen steder ligger det kulturminner, eks gamle fiskerøykerier nær stien, (se foto til venstre) og grunnmurer etter tidligere hytter er spennende for unge vandrere. (Dessverre er kulturminner i Sulis enda ikke registrert). Riktignok har denne turaktiviteten midlertidig nesten opphørt p.g.a. den pågående utbyggingen av Storelvvannet kraftverk like ved Lomihytta.

Den lette tilgjengeligheten og den mektige naturen gjør at friluftslivet i området har et stort potensial, eks for skoleklasser og leirskole – og til og med for reiselivsgrupper som er på utkikk etter spesielle opplevelser -, når oppryddingen etter utbygginga av Storelvvannet kraftverk er ferdig.

Etter drøyt 30 års ”ro” ved Lomi etter Lomi-utbyggingen startet ei ny kraftutbygging, Storelvvannet kraftverk, som enda pågår. Dette har gjort at mange unnlater å komme hit på dagsturer siden det meste av anleggsarbeidet foregår over et ganske stort område like ved (sør for) hytta. Langveisfarende vandrere passerer stort sett som før. Nå gler vi oss til at dette kraftverket blir ferdig og anleggsaktivitetene roer seg, slik at barn og voksne igjen kan bruke området til fine fotturer.

Fig 1. Lomihytta. Kjøkken/inngang til venstre (vest), lite oppholdsrom midt på med vindu mot sør, soverom med 4 sengeplasser mot øst (høyre). Oter-elva i en elve-innskjæring under stjerna. Oter-toppen med nysnø. Utsikt mot øst innover Lomivannet. Nysnei Otertoppen. Bildet er tatt i høst.

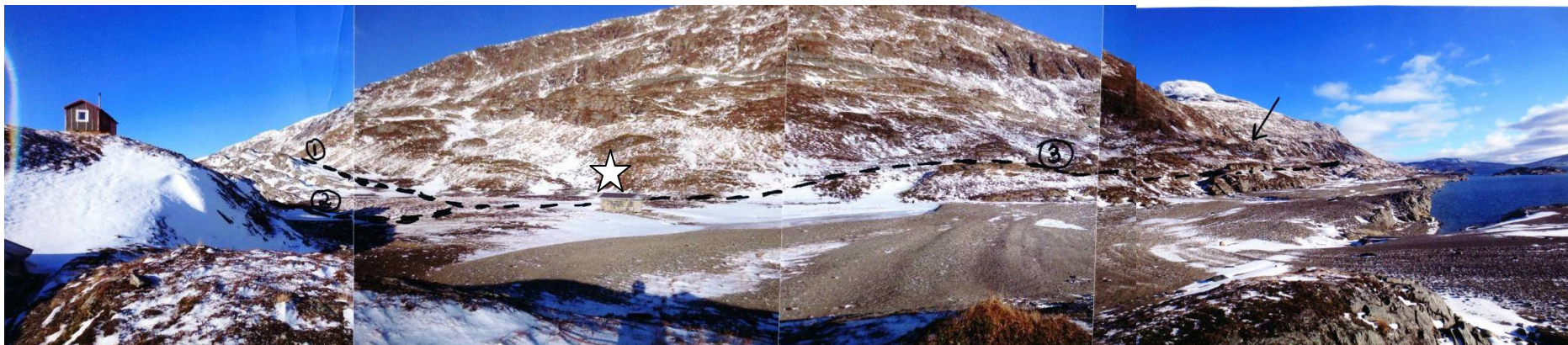

Fig 2. Lomihytte-området. Lomihytta til venstre oppå haugen. Lomivannet er ofte mye nedtappet, med utrasinger, som vi ser til høyre på bildet. Pila viser Oterelvas beliggenhet, ca 1 km øst for hytta. Til høyre for hytta ser vi så vidt et gammelt naust (under stjerna) som ligger langt unna vannkanten. T-merkede turistlinjer er stiplet i svart.

Stien som er markert 1, til venstre på bildet, kommer fra Ny-Sulitjelma turisthytte ca. 5 km lenger vest.

Nede på sletta, ca under stjerna, er det et stikryss hvor **en annen sti, markert 2**, går like bak og nedenfor Lomihytta (også til venstre på bildet). Denne er en felles start for 2 T-merkede stier, som ikke vises på dette bildet: Den ene går sør for sjøene Lomi og Muorki til Muorkihytta (SOT), og den andre leder sørover og kalles "Norge-på-langs-ruta" eller "Nordlands-ruta" eller E1. Disse rutene skal jeg si mer om nedenfor.

Den tredje T-stien som går ut fra Lomihytta, er markert 3, går hovedsakelig mot øst (høyre) og inn i Sverige, der svenskene har merket stien og bygd hytter i passende dagsetapper forbi Pieski og helt til Kvikkjokk. Vi kan se at sti 3 ikke går helt nede ved vannkanten, men litt oppi fjellsida mot øst og over Oterelva.

Fig 3. Bildet er tatt fra sti 2. Jeg forsøker å illustrere hvordan stiene 1, 2 og 3, som er beskrevet ovenfor, går i forhold til Oterfossen, Lomivannet og Lomihytta

Fig4 Kartet viser de oppmerkede turist-stiene (stiplede linjer).

Kryss markerer de norske turisthyttene.

Prikkede (røde) linjer er de svenske turist-stiene.

Den østligste del av det sentrale Sulitjelmamassivet ligger utenfor østlige kartkant.

Sti-nummer 1, 2 og 3 tilsvarer stiene på bildene ovenfor (på fig 2 og 3)

T-merkede stier i Lomi-området som går ut fra Lomi-hytta.

Her vil jeg forsøke å beskrive de T-merkede stiene som går gjennom området, og tar med enda noen bilder.

Fig 5. Sulitjelmamassivet med fjellsjøen Muorki sett fra sør. Bildet er tatt fra T-merket sti (markert "2" på fig2 og3) som går sør for Lomi og Muorki til Muorkihytta (SOT). Oterelva ligger ved venstre bildekant, der det skråner bratt opp rett ovenfor stjernemarkeringen.

Fra Oterelva går det en annen T-merket sti like under det snø- og bre-dekte fjellmassivet og i retning høyre (øst), og nord for Lomivannet og Muorki. Det er denne stien som forbinder de to sørlige endepunktene – Ny-Sulitjelma og Kvikkjokk - på den velkjente "Nordkalottleden", som beskrives nedenfor.

Fig.6 På vei østover og inn mot Sulitjelmakongen, som stikker opp bak brefallet. Øvre Otervann i botn-dalen bak personene. Oterelva renner ut mot høyre (sør).

Fig 7. Sulitjelmamassivet sett fra vest. Like ved stjernemarkeringa ligger Oter-elva. Her ser vi også bre-arma som kommer ned fra Sulitjelmabreen; til venstre for den ligger Stortoppen, så Vardetoppen og Sluskhatten (og litt av Sorjuscokka). Til høyre for brefallet ligger Otertinden og Otertoppen. Suliskongen (1908) stikker opp bak brefallet. Alle toppene er forholdsvis høye.

Nordkalottledens øst-vestlige forbindelsesrute

Turistforeningene i Norge, Sverige og Finland har fått etablert en felles turtrase på Nordkalotten, Nordkalottleden. Dette er en merket rute gjennom de 3 landene. Den starter i Kautokeino og går 800km til to sørlige endepunkt, det ene er Kvikkjokk og det andre er Ny-Sulitjelma fjellstue (SOT).

Mellom disse to ble en gammel sti opprustet. I Lomi-området er dette en sti (markert "1" og "3" på fig 2 og 3). Sti "3" krysser Oterelva nedenfor fossen.

Stien er mye brukt av fotturister fra både inn- og utland. Spesielt er det mye trafikk mellom Svenska Turistforeningens (ST) fjellstue i Pieski og Lomi/Ny-Sulitjelma. Lokalbefolkning bruker også denne stien inn til fossen på dagsturer. Terrenget er lett med god, fast sti og storslagen utsikt, og fossen gir en stor og flott opplevelse, siden det ikke lenger finnes så mange slike naturkvaliteter.

Langs denne stien, litt nord-vest for Lairoffjellet, er det funnet fossiler (bryozoer). Traseen her har historiske røtter idet den så tidlig som rundt år 1900 var brukt av svenske og finske rallare som kom vandrende til gruvebyen Sulitjelma for å søke arbeid. Under krigen var denne traseen også ei ofte benyttet fluktrute.

Sulitjelmamassivet rundt

Nordkalottleden er en grunn til økt trafikk på stien nord for Lomi. En annen grunn er

vandringa rundt Sulitjelmamassivet. Turen følger oppmerket trase i Norge og Sverige og tar 3-6 dager: Ny-Sulitjelma-Sorjus-Staddajokk i Padjelanta nasjonalpark- og videre til Pieski-Muorki-Lomi-NySulitjelma (eller motsatt). En del av ”rundløypa” er den samme som stien mellom Pieski og Ny-Sulitjelma, og det ligger flere turisthytter langs traseen. Sulitjelma og Omegn Turistforening (SOT) har 4 hyttsteder, mens svenskene har 3. Det må også nevnes at Padjelanta Nasjonalpark i Sverige grenser til Sulitjelmamassivet, som på grunn av naturkvalitetene blir vurdert av utenlandske fotturister på lik linje med villmarksområdet Sarek (nasjonalpark) som ligger noen mil lenger øst.

Å gå rundt Sulitjelmamassivet er blitt en stadig mer attraktiv turrute for folk fra hele Europa. De stopper gjerne og tar toppturer underveis. Og Oterelva er ei av ”perlene” på turen, og den eneste skikkelige fossen langs den norske stien. Bildene nedenfor er begge tatt fra den T-merkede ruta som krysser stien over Oterelva. Vannstanden er forholdsvis liten siden bildene er tatt i september og etter en tørrværsperiode.

Fig8 Fossen sett fra vest.

Fig9 Fossen, sett fra øst

Nordlandsruta/Norge-på-langs/E1

Denne ruta kommer inn i Sulitjelmafjellene fra sør gjennom Junkerdal Nasjonalpark. Så går den videre mot nord til den de siste par kilometrene er sammenfallende med ruta sør for Lomivannet. (”sti 2” som er nevnt før). Den går til Lomihytta og på ”sti 1” videre vestover til Ny-Sulitjelma Turisthytte.

Idet vandreren kommer over høgfjellet gjennom nordlige del av Junkerdalen Nasjonalpart og mot Lomi-forsenkningen, ser hun/han rett mot Oterelva i nord. I ca 4 km går man i åpent høyfjellslandskap med utsikt mot fossen, med den ruvende Vardetoppen og Stortoppen til venstre for elva og Otertoppen og Otertinden til høyre. Se fig 10.

Den norske delen av E1 ble åpnet 4.juni i år. E1 er ei rute på 8000km fra Nordkapp til Sicilia og går gjennom Norge, Sverige, Danmark, Tyskland, Sveits og Italia. E1 faller

sammen med Nordlandsruta ved Lomi, der fossen i Oterelva er et godt synlig og sjeldent naturelement langs den lange ruta.

Ruta Lomi- Muorki (sør for Lomivannet)

SOT har også ei turisthytte ved den østlige bredden av Muorkivannet. Fra Lomi-hytta går det ei merket rute sør for sjøene Lomi og Mourki til Muorkihytta. (Se Fig 10 og fig5). Fra Muorki kan man gå videre på merket sti både til Mavas og Pieski. Lomiutbyggingen med nær 60 meter vertikal regulering har gjort det vanskelig å sette ut og dra inn båter ved Lomivannet. Mange av hytteeierne fant det derfor bedre å ha båten i naust ved Muorkivannet. De benytter den sørlige traseen langs Lomi for å komme seg til naustene. Også fra store deler av denne stien har man fin utsikt mot Oterelva og toppene rundt.

Fig 10 Utsikt mot nord fra Nordlandsruta (og fra den merkede ruta sør for Lomivannet). Oterelva, ca midt på bildet, speiler seg i Lomivannet. Vardetoppen og Stortoppen til venstre og Otertoppen til høyre. Man ser neddemningsranda rundt Lomi. Men Oterelva, som ligger inntrukket mot fjellsiden, fremstår som liggende i uberørt natur når man står ved foten av fossen.

Umerket trase opp langs fossen

Det går ei kort, umerket og bratt rute nordover langs Oterelva. Dette er den korteste sommertraseen inn i Sulitjelmamassivet for blant annet toppbestigninger og brevandring på Sulitjelmabreen. (fig1)

Turistforeningens Lomi-hytte er ett utgangspunkt for slike turer, eller folk ligger i telt nær T-stien nedenfor Oter-fossen. Etter div kraftutbygginger er det ikke langt inn til

Oterelva fra sommervei, 1-2 km, noe som gjør tilgjengeligheten lett også for folk som bare vil ta dagsturer i fjellstrøkene mellom toppene ved Otervannene. (Se fig.6) Tur-traseen følger først elva bratt oppover (begge sider av fossen brukes). Ved de turkis-fargede botnsjøene øvre og nedre Otervann flater det ut, og man har en dramatisk utsikt inn i det flotte, alpine villmarksområdet som Sulitjelmamassivet er. Her holder det til bl.a. jerv, som jeg selv har sett flere ganger. Og ved Otervannene ER det villmark. Sulitjelmabreen med sine bretunger er sentral, med mange høye topper rundt: Vardetoppen (ca 1720), Stortoppen (1822), Knekten (1711), Dama (1784), Sulitjelmakongen (1907), Otertoppen/Vaknacokka (1690), Otertinden (1546) og Sluskhatten (1691), alle attraktive turmål sommerstid. (Litt lenger unna ligger Sorjuscokka (1690) og Kokkedalstinden (1416), - i nordlige del av Sulitjelma-massivet. Disse to bestiges best fra T-stien nord for Storelv-vannet.)

Fig11. Her skimtes nedre Otervann til venstre for personene. Så kommer Lomivannet bak dem, og deretter bakerst (mot øst) Muorki-vannet. Lengst mot høyre på bildet (mot sørøst) ses nordligste del av Junkerdal Nasjonalpark. Da den ble etablert, ble det vurdert å la den gå enda lenger nord, dvs nærmere Sulitjelmamassivet.

Der Oterelva starter, er det flott utsikt også mot sør/sørvest. Man ser ut over et stort viddelandskap der den lange avstanden til Lomivannet ”visker bort” de synlige sårene etter Lomi kraftutbygging. Det er i retning sør/sørvest at man ser inn i Junkerdal Nasjonalpark, ca 5 km unna.

Om vinteren kan ikke Oterelv-traseen brukes siden den er for bratt. Da går skiturene inn mot breen og toppene fra Ny-Sulitjelma fjellstue i vest og forbi Otervannene og inn til og opp på Sulitjelmabreen. Både SOT og BOT arrangerer hver vår hver sin fellestur inn til Sulitjelmakongen. Denne traseen inn i fjellmassivet fra vest er også mye i bruk om sommeren. En demning ved Otervannene vil derfor bli liggende godt synlig i et av de få uberørte villmarksområdene i denne delen av Sulitjelmafjellene.

Båt-trase

Fjellsjøene Lomi og Muorki er blitt populære for padlere, bl.a. dem som vil padle ”fra Atlanterhavet til Botnviken”. De starter innover Nedre- og Øvrevannet nede ved fjorden og kommer seg østover og inn i Sulitjelmadalen før det bærer til fjells. Etter en god del slit og bæring av kanoen/kajakken, går turen fra vestlige Lomivann mot Muorki og Pieski og videre nedover Pite- elva til Piteå.

Når Lomivannet er oppfylt nok, tar også lokalbefolkninga med båter for bruk innover Lomi.

På vestlige Lomivann er Oterfossen et fint og iøynefallende naturelement for båtfolk som i noen grad oppveier sår-kanten rundt vannet.

Villmarkspreget

Det er sant som det står i søknaden til Suliskraft at området ved Lomivannet er sterkt regulert allerede. Suliskraft mener at ei ekstra utbygging av Oterelva ikke vil forringe området vesentlig. Dette mener jeg ikke stemmer:

Det er særlig ved vestlige deler av Lomivannet, der Lomihytta ligger, at reguleringen er svært iøynefallende. Her er dessverre landskapet nå sterkt preget av ny anleggsvirksomhet, med anleggsveier, anleggsmaskiner i stor aktivitet, kraftledninger, demninger, regulerte elver, m m.

Ellers ser man forbausende lite til ødeleggelsene i Lomis strandsone fra den T-merkede stien (sti 1 og 3). Årsaken er terrenget mellom Ny-Sulitjelma og Lomihytta, og videre over Oterelva (i retning Pieski). Her går stien i et høyfjellsterreng som er svært småkupert. Stien snor seg mellom små hauger og høyder, forbi berghamre og store steiner, over bekker og rundt små vann og gjennom mindre dalsøkk. Bare innimellom ser man "sårene" i naturen etter Lomi-utbyggingen. Villmarkspreget er enda det som dominerer naturen her (bortsett fra ved vestlige Lomivann). Beveger man seg opp mot utløpet av Oterelva, blir sår-sonen stadig mindre synlig, og er borte oppe på høyden.

INON-tap ved utbygging.

Eventuell utbygging av Oterelva vil føre til enda et INON-tap i disse fjellområdene, (tap av villmarkspreget natur), som særlig har mistet mye INON gjennom tidligere kraftutbygging og gruvedrift. Og nettopp her, ved Sulitjelmamassivet, der Sulis-/Sulitjelmakongen er mest kjent, er det ikke snakk om en hvilken som helst "villmark", men ei tett samling av mer enn et titalls høye, markerte alpine topper og forholdsvis store isbreer omgitt av flott fjellvegetasjon, alt innafor en radius på 5-6 km. Bare **det** burde egentlig gjøre området kvalifisert som naturvernområde eller nasjonalpark... Suliskongen ansees forresten som en av "Skjerstadjordens viktigste landskapsområder" iflg. Reg.plan om små vannkraftverk i Nordland, del 3 ("stor viktighet"), ved siden av Bliksvær, Sjunken-Misten. Junkerdalen, Saltfjellet. Av disse områdene er det bare Suliskongen som ikke er omfattet av en form for vern. Og ruta til Suliskongen går forbi Oter-vannene, uansett om man går inn dit fra vest eller opp langs Oter-fossen. Ved Otervannene er det i tilfelle utbygging planlagt ei oppdemming slik at truede plantearter vil gå tapt iflg. miljørapporten vedlagt utbyggingssøknaden.

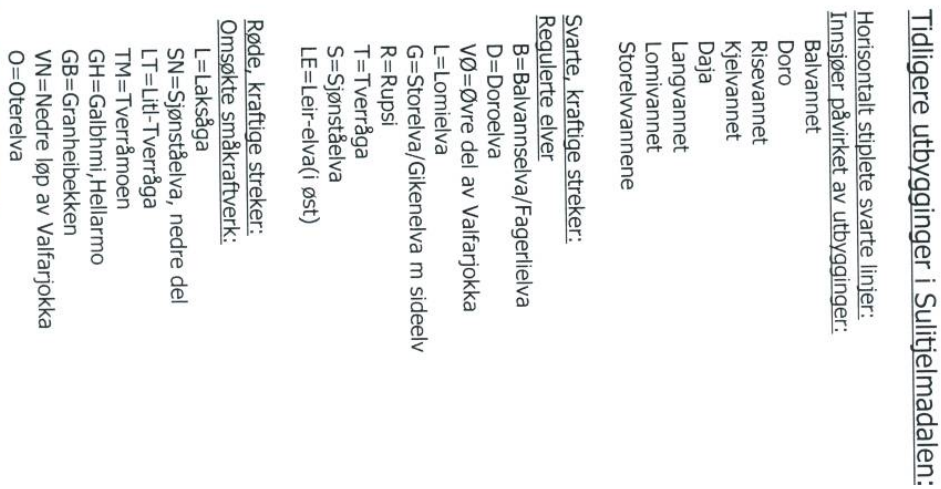
Tidligere utbygginger

Sulitjelmafjellene bidrar stort til kraftforsyningen i Norge. Det har bare unntaksvis tidligere vært store protester lokalt mot utbyggingene. Brukerne av fjellområdene og lokalbefolkningen har godtatt, og godtar fortsatt mye. Protesterne har vært små, selv om mange hytteområder og utfartsområder har blitt forringet.

Noen har likevel opplevd at fremkommeligheten inn til hyttene er blitt lettere, og har ønsket kraftutbygging velkommen av den grunn. Andre, kanskje de fleste, ser klart at utbygging av rein elektrisk kraft har både positive og negative sider. I enkelte av søknadene for småkraftutbygging nevnes det at Fauske kommune har forholdsvis mye igjen av INON-områder, og at det derfor er ”plass for” mer utbygging. Men det må stilles spørsmål om det skal gjelde for Sulitjelmafjellene, der tidligere utbygginger er svært konsentrert (se kartet med tekst s.14):

Utbyggingene sør for tettstedet Sulitjelma (der de fleste hyttene ligger) og Lomi-utbyggingen i nord og øst førte til at de fire største elvene som munnet ut i østlige del Langvannet, og som ble ansett som store naturperler her innerst i Sulitjelmadalen, ble redusert til bekker: Den fiskerike Fagerlielva/Balmielva, Lomi-elva, Gikenelva og Rupsi. Tre av dem hadde høye, mektige – og ikke minst godt synlige fosser som gikk med i Lomi kraftverk. Den 4. var Fagerlielva med gode fiskeplasser. Disse ble ofret for å få ren energi og penger i kassa. Alle disse 4 som nå har svært redusert vannføring, munner ut i selve tettstedet Sulitjelma, og ikke i nesten folketomme områder. Folk godtok det idet man håpet at utbyggingene ville føre til ny industri og flere arbeidsplasser i Sulitjelma i ei tid da gruvedriften sang på siste verset. Det skjedde bare i liten grad, bortsett fra anleggstida.

Det må nevnes at befolkningen i Sulitjelma bor langs Langvannets nordlige og østlige bredder (ca 800 pers). Her har utbyggingene ikke bare fjernet fine landemerker, men også gjort isen utrygg på østlige deler av vannet hele vinteren, og gamle skitraseer og skøytesteder kan ikke lenger brukes trygt.

Men nå er vi mange som synes at kraftutbyggerne har fått sitt og at det som er igjen av elver må spares.

Nå er det bare få uberørte elver igjen i turområdene i Sulitjelmafjellene, - og enda færre fosser. Oterelva med Oterfossen er en av dem, ingen stor elv, men et unikt landskapselement som ligger på grensen mellom flott villmark og landskaps-sårene etter ”elitekraftutbygging”

Oppfordringa til NVE er derfor:

La Oterelva fortsatt få renne fritt slik at naturelskere og turfolk fra inn- og utland, og også våre etterkommere, kan få kjenne gleden ved å oppleve en uberørt foss i flott høyfjellsnatur. Og la oss nå få slippe å få enda flere dam- og veianlegg i Sulitjelmafjellene.

Avslutning.

Jeg ser det som svært trist for natur og friluftsliv om Oterelva blir utbygd. Da ”skaves” det av enda en bit av urørt natur i dette området. Det er skissert to alternativ i søknaden, med minimal forskjell på natur- og miljømessige konsekvenser. Begge ser jeg på som like ødeleggende for naturen i sørlige del av Sulitjelmamassivet.

På folkemøtet i Sulis ble det nevnt at som gjenytelse skulle stien inn til Oterelva bli opprustet.... Jeg skjønner ikke at det skulle trenges! Stien må få ligge i fred der den er! Vi har en løypekomite i SOT som har ansvar for løypemerkingen, og det er ingen problemer med å holde stiene ved Lomi i orden.

(Den tilsynelatende miserable brua over Oterelva fungerer også godt. Hvorfor den ser ut som den gjør, har også sin spesielle historie, men det er en helt annen sak)

Fauske 5.12.2013

Marit Sigvang